

4. Životní prostředí

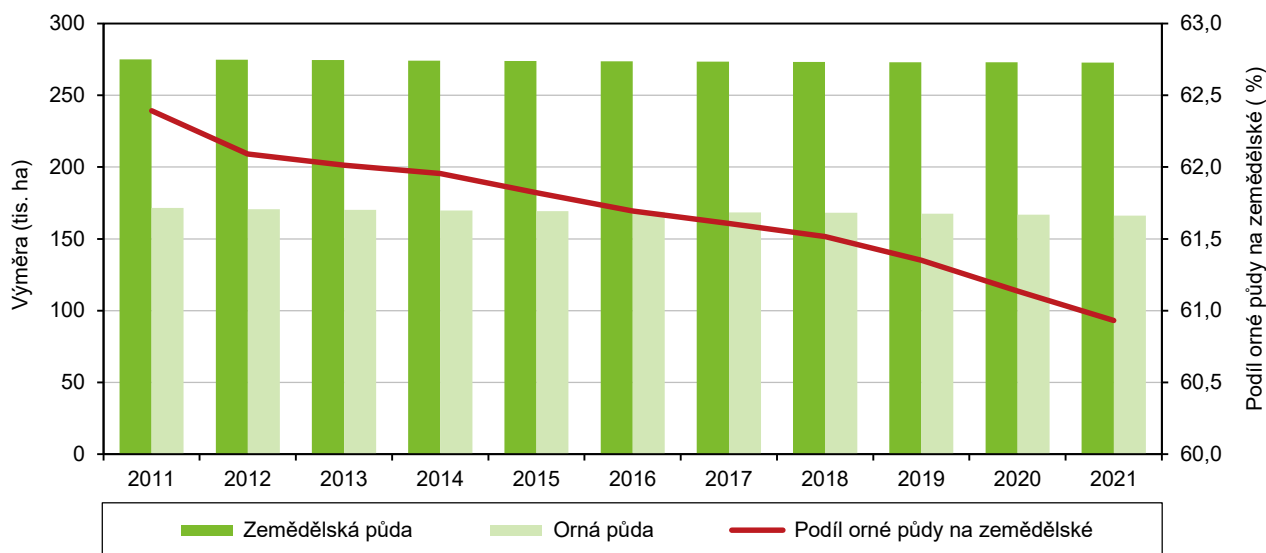
Půdní fond

Orné půdy ubývalo, zvyšovaly se plochy lesů a trvalých travních porostů

Ve využití půdy dále pokračoval proces snižování podílu zemědělské půdy, takže se podíl zemědělské (50,3 %) a nezemědělské půdy (49,7 %) v kraji téměř srovnal. Ve struktuře zemědělské půdy připadly více než tři pětiny na ornou půdu (60,9 %), téměř jedna třetina na trvalé travní porosty (31,8 %) a 7,3 % na zahrady, ovocné sady a vinice. Podíl ploch trvalých travních porostů se postupně zvyšuje (z 31,6 % v roce 2016 na 31,8 % v roce 2021) a to výhradně na úkor podílu orné půdy (pokles z 61,7 % v roce 2016 na 60,9 % v roce 2021). Přestože se zvětšovala plocha nezemědělské půdy, její struktura se od roku 2016 prakticky neměnila. Přírůstky lesní půdy činily ve zmiňovaném období kolem 68 ha ročně. Mírně vzrostly vodní a zastavěné plochy. Největší nárůst tak zaznamenaly ostatní plochy, jež se od roku 2016 zvětšily o cca 321 ha, a to zejména v souvislosti s výstavbou komunikací.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Moravskoslezském kraji

Pramen: ČÚZK

Území kraje pokrývaly z více než jedné třetiny lesy

Významným krajinným prvkem Moravskoslezského kraje jsou lesy. V roce 2021 činila podle údajů Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů (ÚHÚL) celková plocha dřevin bez holin v Moravskoslezském kraji 183 451 ha, tj. lesnatost dosáhla necelých 34 % z jeho celkové rozlohy. Průměrná lesnatost byla v šesti okresech Moravskoslezského kraje velmi odlišná. Především díky pohořím Moravskoslezské Beskydy a Jeseníky byl nejvyšší podíl lesů na celkové výměře na Frýdecko-Místecku, kde dosahoval 47,8 %, a na Bruntálsku s 43,5 %. Naopak nejnižší lesnatost byla v okresech Karviná a Ostrava-město s 13,5 %, resp. 15,4 %. Průměrný věk listnatých dřevin v kraji dosáhl 57 let a jehličnanů 62 let.

V kraji převažovaly lesy s hospodářským využitím

Nejvýznamnější podíl porostních ploch lesů, vč. holin tvořily lesy hospodářské, na které připadá 84,6 % všech ploch. Celými 14 % byly zastoupeny lesy zvláštního určení – mimo jiné jde o lesy významné pro uchování biodiverzity. Poslední kategorii tvořily lesy ochranné (v kraji převážně typu vysokohorské lesy), které svým podílem přes 1 % byly z hlediska ploch téměř zanedbatelné.

Postupné přibližování se přirozené skladbě lesa

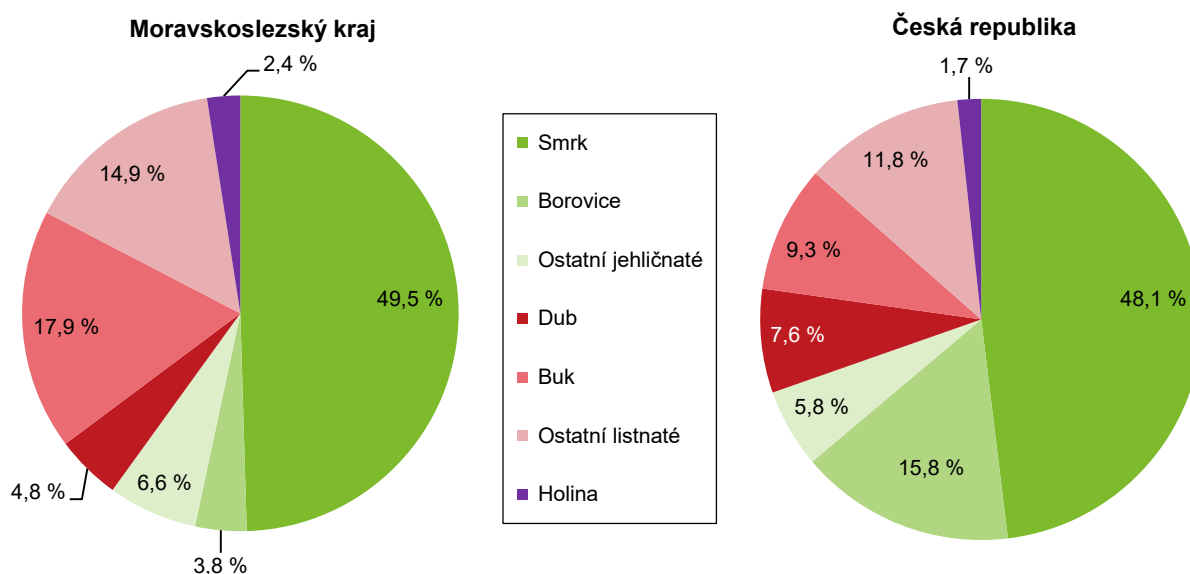
Přestože přirozená skladba lesů v kraji počítá s většinovým zastoupením listnatých stromů a minimálním podílem smrčů, tvořily v roce 2021 smrky 49,5 % porostních ploch lesů, vč. holin. Dalšími nejrozšířenějšími jehličnatými dřevinami jsou modřiny

(4,3 %) a borovice (3,8 %). Z listnáčů byly se 17,9% podílem nejvíce zastoupeny buky, za nimiž následují duby (4,8 %) a javory (3,5 %). Jehličnaté dřeviny tak pokrývají dohromady 60,0 % porostních ploch, listnáče 37,6 %, zbývající 2,4 % připadají na holiny. Od roku 2000 je zřejmý trend postupného přibližování se přirozenému stavu, neboť nově zakládané porosty tvoří z větší části listnaté stromy, naopak nejvíce těženy jsou jehličnany (téměř 90 % z celkově vykáčených dřevin v roce 2021).

Graf 4.2 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Moravskoslezském kraji k 31. 12. 2021

Pramen: ÚHÚL

Zalesňování listnatými stromy převažuje

V roce 2021 činil rozsah nově zalesňovaného území v Moravskoslezském kraji 2 585 hektarů. V porovnání s předchozím rokem došlo k poklesu o 184 ha (o 6,6 %). Trendu snižování podílu jehličnatých stromů na úkor listnatých odpovídají druhy dřevin, jimiž je zalesňováno. Ve všech letech (od roku 2016) byly plochy zalesněné listnáči vyšší než plochy připadající na jehličnany (v přibližném poměru 65 : 35). Z jehličnatých stromů, jimiž bylo osázeno 890 ha ploch, převládalo ze tří pětín zalesňování smrkem. Z listnatých dřevin vysázených na 1 695 ha tvořil buk více než dvě třetiny zalesňovaných ploch (69,8 %) a přibližně 10 % připadlo na dub.

Chráněná území

Téměř pětina území kraje je chráněným územím

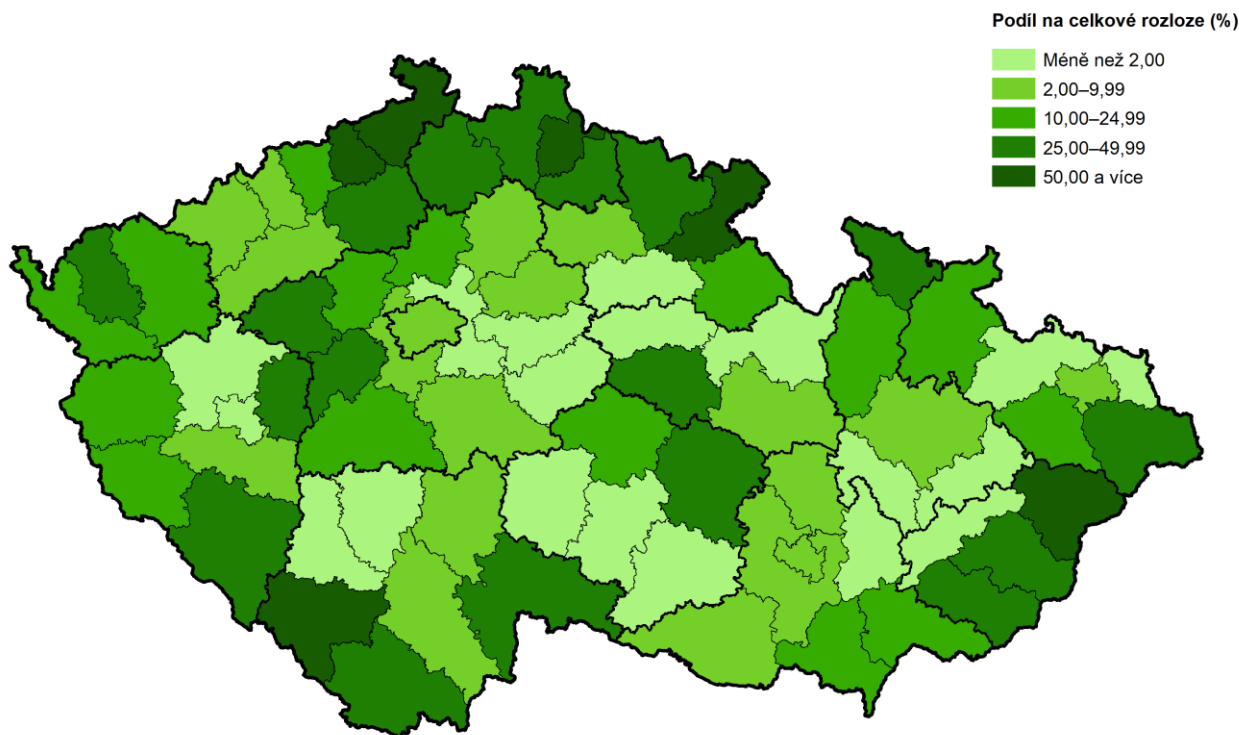
Z celkové rozlohy Moravskoslezského kraje 5 431 km² připadá 18,9 % na zvláště chráněná území. Jejich celkovou rozlohou 970,4 km² (k 31. 12. 2021) náleží kraji osmá příčka v porovnání s ostatními regiony. Mezi velkoplošná zvláště chráněná území (ZCHÚ) patří chráněná krajinná oblast (CHKO) Beskydy, CHKO Jeseníky a CHKO Poodří, které dohromady zaujímají 940,8 km². Na konci roku 2021 se v kraji nacházelo 167 maloplošných ZCHÚ o celkové rozloze 87,3 km². Konkrétně se jedná o 7 národních přírodních památek, 11 národních přírodních rezervací, 73 přírodních památek a 76 přírodních rezervací. Rozsah chráněných ploch zůstává vcelku stabilní, k určitému nárůstu proti roku 2016 došlo pouze v rámci maloplošných ZCHÚ o 5 území, což územně představovalo přírůstek 4,3 km².

Natura 2000 z velké části kopíruje zvláště chráněná území

Soustava chráněných území vytvořená na základě jednotných principů na území států EU – Natura 2000 – ze značné části překrývá ZCHÚ. V rámci této soustavy je v kraji evidováno 5 ptačích oblastí, z nichž některé zasahovaly na území kraje jen částečně, s celkovou rozlohou 737 km². Jmenovitě se jednalo o Poodří; Heřmanský

stav – Odra – Poolší; Beskydy; Jeseníky, Libavá. V kraji se rovněž nachází na ploše 723 km² 49 evropsky významných lokalit. Jelikož se ptačí oblasti a evropsky významné lokality mohou částečně překrývat, byl celkový podíl soustavy Natura 2000 na rozloze cca 18 % území kraje.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2021

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky. V ukazateli jsou zohledněny vzájemné překryvy chráněných území (tzn. nejsou započítána maloplošná ZCHÚ ležící na území velkoplošných ZCHÚ).

Pramen: AOPK ČR

Ekologické zemědělství

Výměra ekologicky obhospodařované půdy se rozšiřovala

Intenzivní zemědělská výroba je i v kraji nahrazována ekologickým zemědělstvím bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a genetických modifikací. Výměra ekologicky obhospodařované půdy (tj. půdy v ekologickém zemědělství a přechodném období) činila v Moravskoslezském kraji koncem roku 2021 podle údajů Ministerstva zemědělství 59,5 tis. ha. Na celostátní výměře ekologicky obhospodařované půdy se tak kraj podílel 10,7 %, což je po Jihočeském a Plzeňském kraji třetí nejvyšší podíl. Výměra ekologicky obhospodařované půdy v kraji se od roku 2016 zvýšila o více než 7 % (o 4,1 tis. ha).

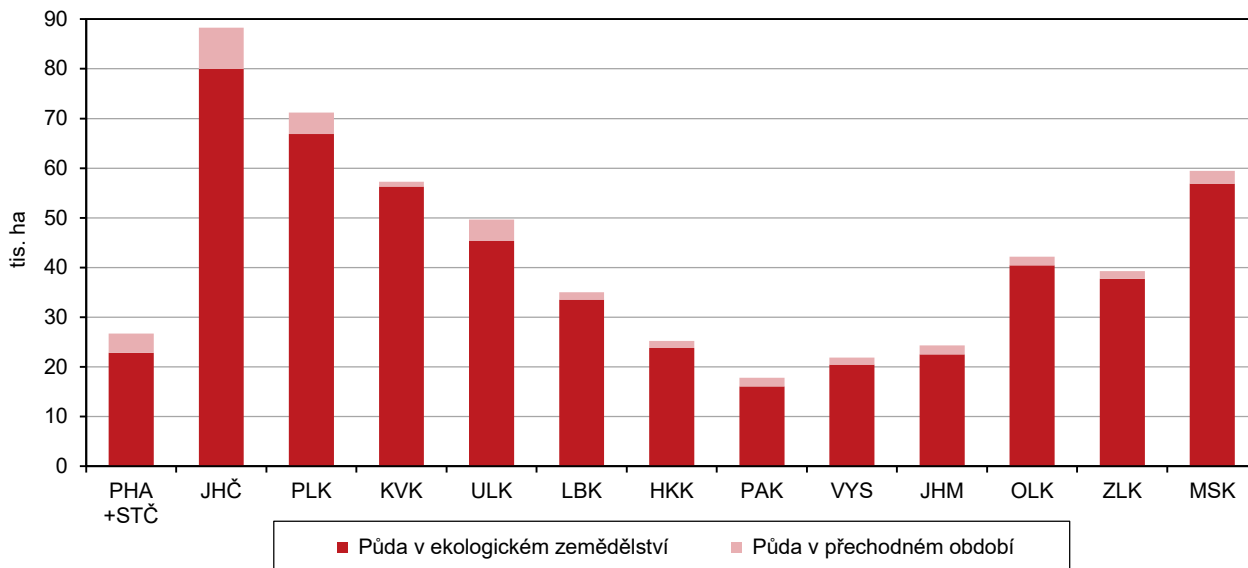
Změny v užívání půdy posilují ekologickou stabilitu krajiny

Celkově lze změny v užívání půdy hodnotit ve směru mírného posilování ekologicky stabilnější krajiny. Rozdílná je ale samozřejmě situace v jednotlivých částech kraje. To dokumentuje porovnání jednotlivých okresů podle koeficientu ekologické stability (KES). Ten poměřuje plochy tzv. stabilních a nestabilních krajinných prvků. Bruntálsko (2,88) a Frýdecko-Místecko (2,79) jsou (s hodnotou KES blížíící se k 3,00) hodnoceny jako přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny. Naproti tomu ostatní okresy mají KES pod hodnotou 1,00, což znamená území intenzivně využívané (zejména zemědělskou velkovýrobou) s oslabením autoregulačních pochodů v ekosystémech. Celý kraj s hodnotou KES 1,36 lze hodnotit jako vcelku vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami.

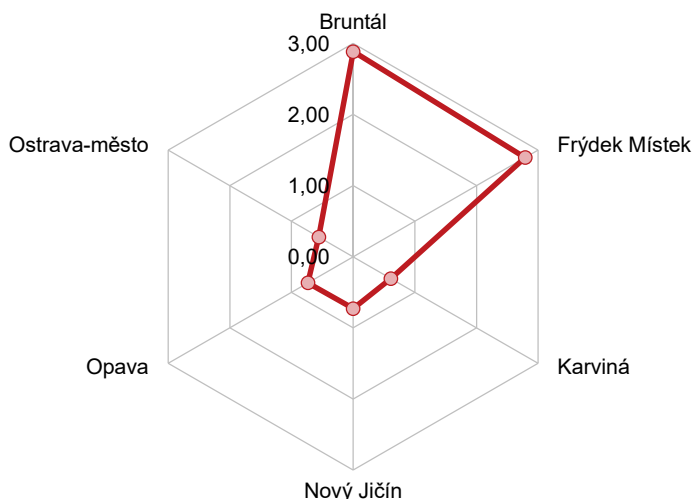
Graf 4.3 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2021

Pramen: Ministerstvo zemědělství

Graf 4.4 Koeficient ekologické stability podle okresů k 31. 12. 2021

Zdroj: ČSÚ

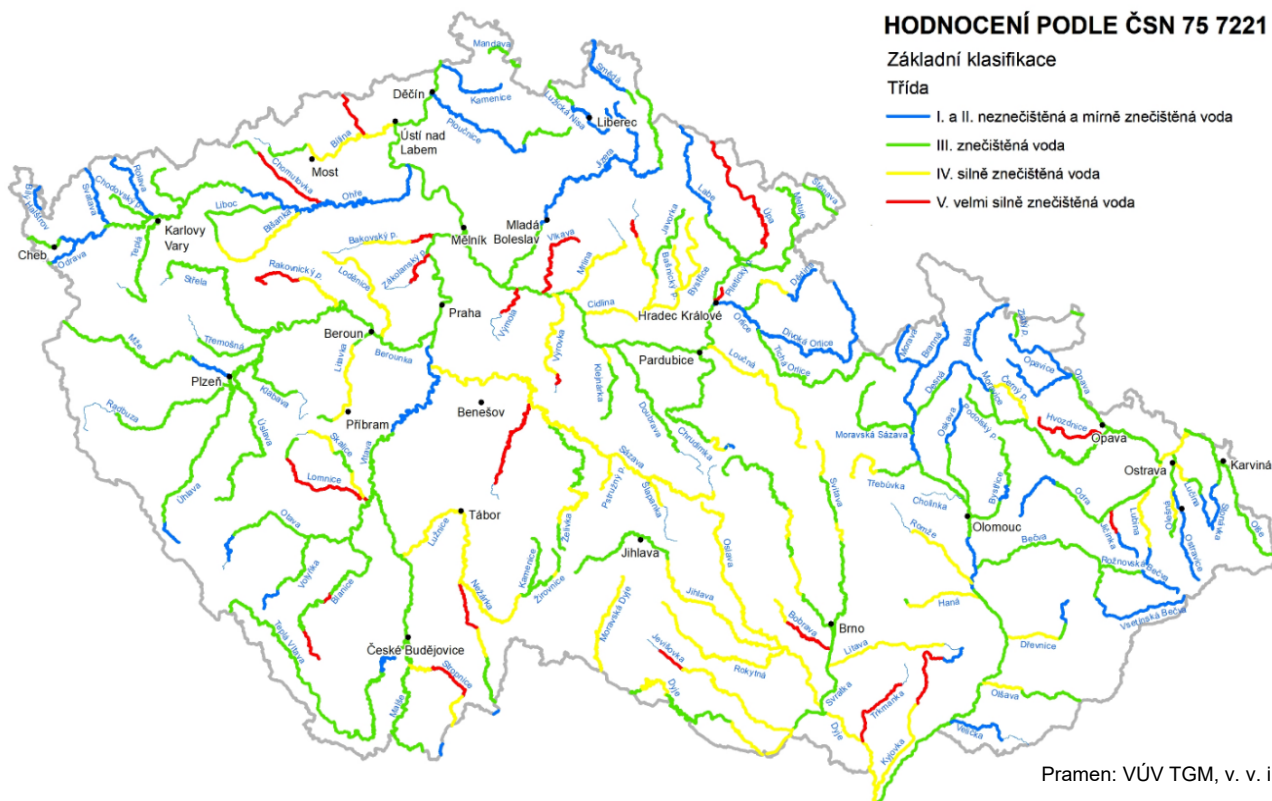

Jakost vody, vodovody a kanalizace

Jakost vody se v posledních letech výrazně neměnila

Jakost povrchových vod se z dlouhodobého hlediska významně zlepšila, nicméně je nadále ovlivňována především přetrvávající průmyslovou a důlní činností. Ze souhrnného hodnocení základních ukazatelů sledovaných podle normy ČSN 75 7221, jež byla novelizována pro účely zohlednění požadavků na současnou úroveň ochrany povrchových vod, a to jak z hlediska ukazatelů znečištění, tak i úrovně přípustného znečištění, lze zjistit, že v kraji přetrvává znečištění většiny toků kraje klasifikovaných nejčastěji II. až III. třídou jakosti. Velmi silně znečištěná voda (V. třída jakosti) zůstala v období 2020–2021 zaznamenána na celém toku Hvozdnice a dolním toku Jičínky. Silně znečištěná voda (IV. třída jakosti) byla zjištěna na krátkém úseku Odry od Ostravy směrem do Polska a dolním toku Lubiny a dále na úsecích řek Černý potok, Lučina a nově Olešné. Zlepšení jakosti bylo zaznamenáno na celém úseku Olše, horním a středním toku Odry (před Ostravou) a středním toku Lučiny. Problémem v tomto případě zůstává především vysoká koncentrace fosforu a nedokonale čištěných odpadních splaškových vod z menších přilehlých obcí.

Jakost vody v tocích České republiky v letech 2020 až 2021

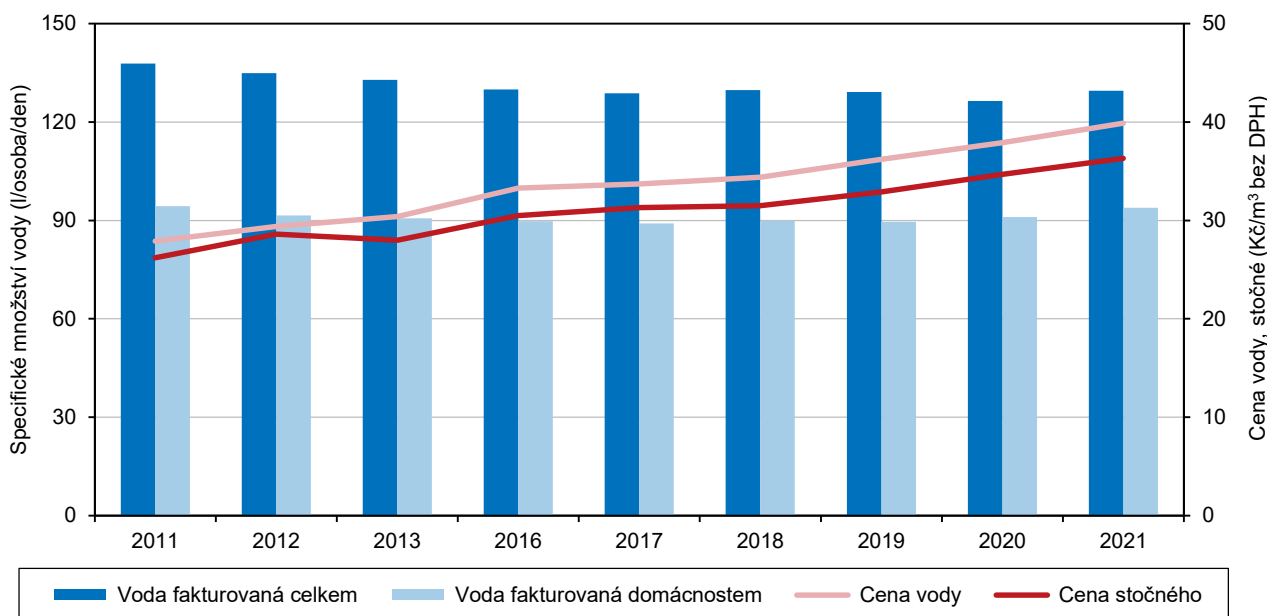

Zhruba tisíc obyvatel kraje nebylo napojeno na veřejný vodovod

Moravskoslezský kraj vyniká v dostupnosti připojení k veřejnému vodovodu, jak ostatně dokládají následující hodnoty – 1 179,0 tis. obyvatel kraje, tj. 99,9 % z celkového počtu, bylo v roce 2021 zásobováno vodou z vodovodu. Je to po Praze a Karlovarském kraji třetí nejvyšší podíl, čemuž napomáhá centralizovaný charakter osídlení a technické a ekonomické možnosti budování této infrastruktury.

Graf 4.5 Specifické množství fakturované vody, cena vody a stočného v Moravskoslezském kraji

Zdroj: ČSÚ

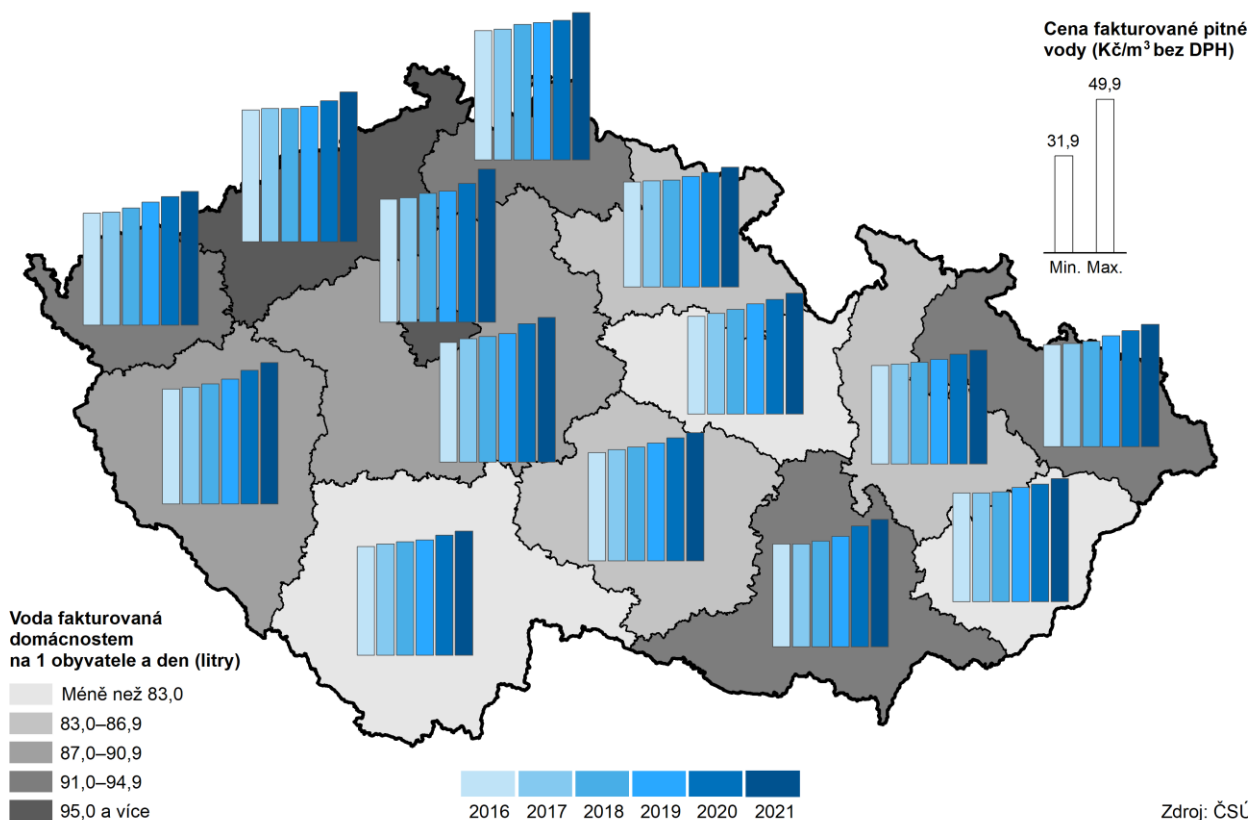
Přes 72 % fakturované pitné vody spotřebují domácnosti

V roce 2021 bylo vyrobeno 72,5 mil. m³ pitné vody, tj. o 5,5 % méně proti roku 2016. Více než pětina (21,4 %) z tohoto množství vody byla vyrobená z podzemních vod,

což bylo spolu s Prahou nejméně mezi kraji. Naopak nejvíce takto vyrobené vody vykázal Olomoucký kraj (91,2 %). Množství fakturované pitné vody v roce 2021 dosáhlo v kraji 55,7 mil. m³. Největším spotřebitelem zůstávají domácnosti, kterým bylo fakturováno 40,4 mil. m³ vody. Podíl domácností na celkové spotřebě tak činil 72,5 % a proti roku 2016 se zvýšil o 3,4 p. b.

Spotřeba vody v roce 2021 a vývoj cen vody

Spotřeba vody na osobu rostla, ceny vodného a stočného se nadále zvyšovaly

Výše cen vody a stočného za m³ bez DPH v hodnoceném období neustále stoupaly. Ceny vody (39,90 Kč/m³) a stočného (36,30 Kč/m³) v roce 2021 nadále patřily mezi nejnižší v zemi a zůstávaly pod celorepublikovým průměrem (43,80 Kč/m³, resp. 38,50 Kč/m³). Spotřeba vody fakturovaná domácnostem v Moravskoslezském kraji v roce 2021 činila 93,9 l na osobu a den a meziročně se tak o 2,9 l zvýšila. V celostátním srovnání krajů bylo takové množství vody spotřebované jedincem čtvrté nejvyšší za Prahou, Ústeckým a Jihomoravským krajem.

Ztráty pitné vody ve vodovodní síti se snižovaly

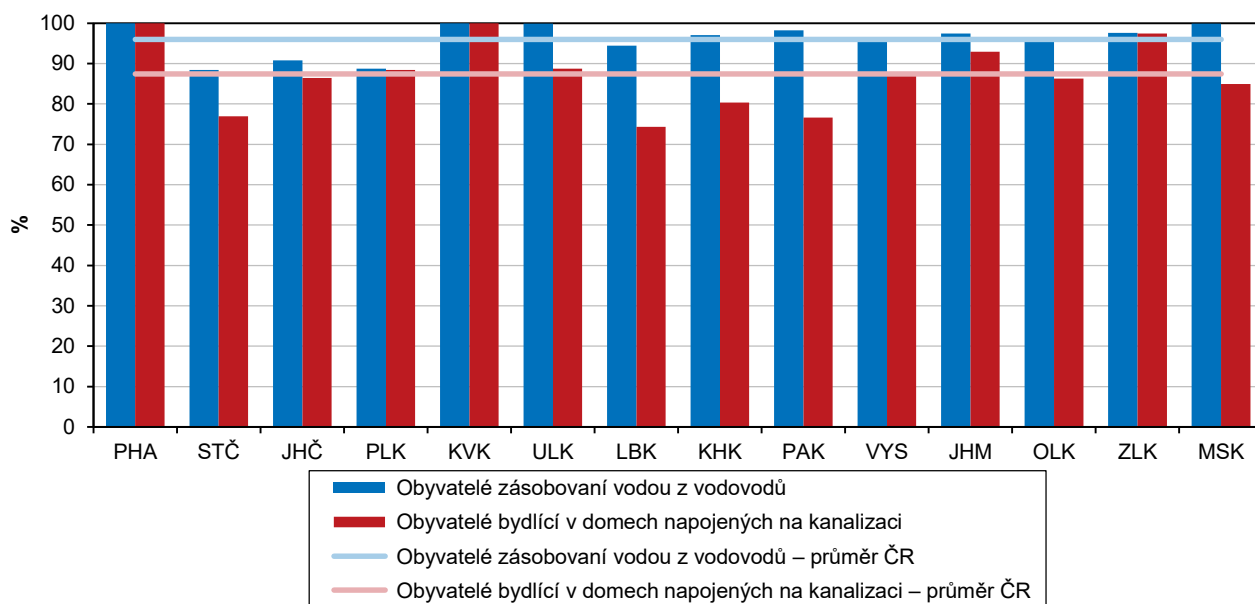
K postupnému zlepšení dochází v posledních letech v efektivnosti využití vyrobené vody. Snad díky zlepšující se kvalitě a technickému stavu vodovodní sítě, která v kraji dosahovala délky 7 850 km, podíl ztrát pitné vody ve vodovodní síti klesl v roce 2021 meziročně o 0,7 p. b. na 11,6 %, což řadilo kraj mezi nejlepší v Česku.

Podíl obyvatel napojených na veřejnou kanalizaci se příliš neměnil a byl nižší než republikový průměr

Přes milion obyvatel v Moravskoslezském kraji bydlelo v domech napojených na veřejnou kanalizaci. V porovnání s počtem obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů to bylo o 177 tis. osob méně. V relativním vyjádření bylo na kanalizaci napojeno 84,9 % obyvatel. V porovnání s rokem 2016 se tento podíl zvýšil o 1,1 p. b. a kraj zůstává místem s relativně nižší úrovní této vybavenosti. V mezikrajském porovnání mu náležela 5. nejnižší pozice.

Graf 4.6 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2021

Zdroj: ČSÚ

Přes 95 % odpadních vod bylo čištěno

Délka kanalizační sítě v Moravskoslezském kraji dosáhla 4 432 km, ve srovnání s rokem 2016 se prodloužila o 293 km, tj. o 7,1 %. Za celý rok 2021 bylo do kanalizační sítě v kraji vypuštěno 52,6 mil. m³ odpadních vod. V tomto čísle jsou však zahrnuty i zpoplatněné srážkové vody, takže bez této položky představoval objem vypouštěných vod 46,6 mil. m³. Z nich rozhodující část (74,4 %) připadá na vody splaškové. Pouze 4,9 % vypouštěných odpadních vod do kanalizace (bez srážkových vod) v roce 2021 není čištěno, přičemž průmyslové a ostatní vody jsou čištěny téměř v plném rozsahu (nečištěno je jen 0,4 % vod). Naproti tomu splaškové vody jsou čištěny z 93,6 %. Vezmeme-li v úvahu vody balastní (srážkové), pak celkový objem čištěných vod představoval téměř 96,4 mil. m³.

Podíl obyvatel napojených na čistírny odpadních vod rostl, přesto byl v rámci republiky mírně podprůměrný

Na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod (ČOV) bylo v roce 2021 napojeno 80,3 % obyvatel kraje (o 2,2 p. b. více než v roce 2016). Přesto zůstalo připojení na kanalizaci zakončenou ČOV i přes dlouhodobý nárůst podílu připojených obyvatel v kontextu ČR mírně podprůměrné (průměr činil 84,7 %). Z celkového počtu 179 ČOV bylo na jednu ČOV v roce 2021 připojeno průměrně 5 295 osob, což bylo, s výjimkou hl. m. Prahy, nejvíce z krajů ČR. Proti roku 2016 se počet ČOV zvýšil o 19 a jejich celková denní kapacita se zvýšila o 2,7 tis. m³. Ta v roce 2021 činila necelých 526 tis. m³ za den a při čištění bylo za celý rok vyprodukováno přes 23,7 tis. t kalů (v sušině). Z celkového objemu kalů byla sušina zneškodněna z více než poloviny kompostováním (53,8 %), přímou aplikací a rekultivací bylo zneškodněno 43,2 % objemu kalů a 0,5 % bylo vyvezeno na skládku.

Účinnost čistíren odpadních vod se zvyšovala

Podle technologie čištění plně převládají mechanicko-biologická zařízení, když ryze mechanická jsou pouze 4 zařízení. Téměř 65 % čistíren měla terciární stupeň čištění, tzn. jsou uzpůsobena pro další odstraňování dusíku nebo fosforu, případně dusíku a fosforu současně. Z hlediska účinnosti čištění na odtoku z ČOV se snižuje zejména znečištění ve formě biochemické spotřeby kyslíku (BSK₅) a nerozpuštěných látek, kde se účinnost pohybuje kolem 98,7 %, resp. 97,8 %. Téměř 95% účinnost je pak u chemické spotřeby kyslíku (CHSK_{Cr}). U celkového fosforu i celkového dusíku zůstává z vod na přítoku zhruba 16,1 %, resp. 19,8 % znečišťujících látek i na odtoku.

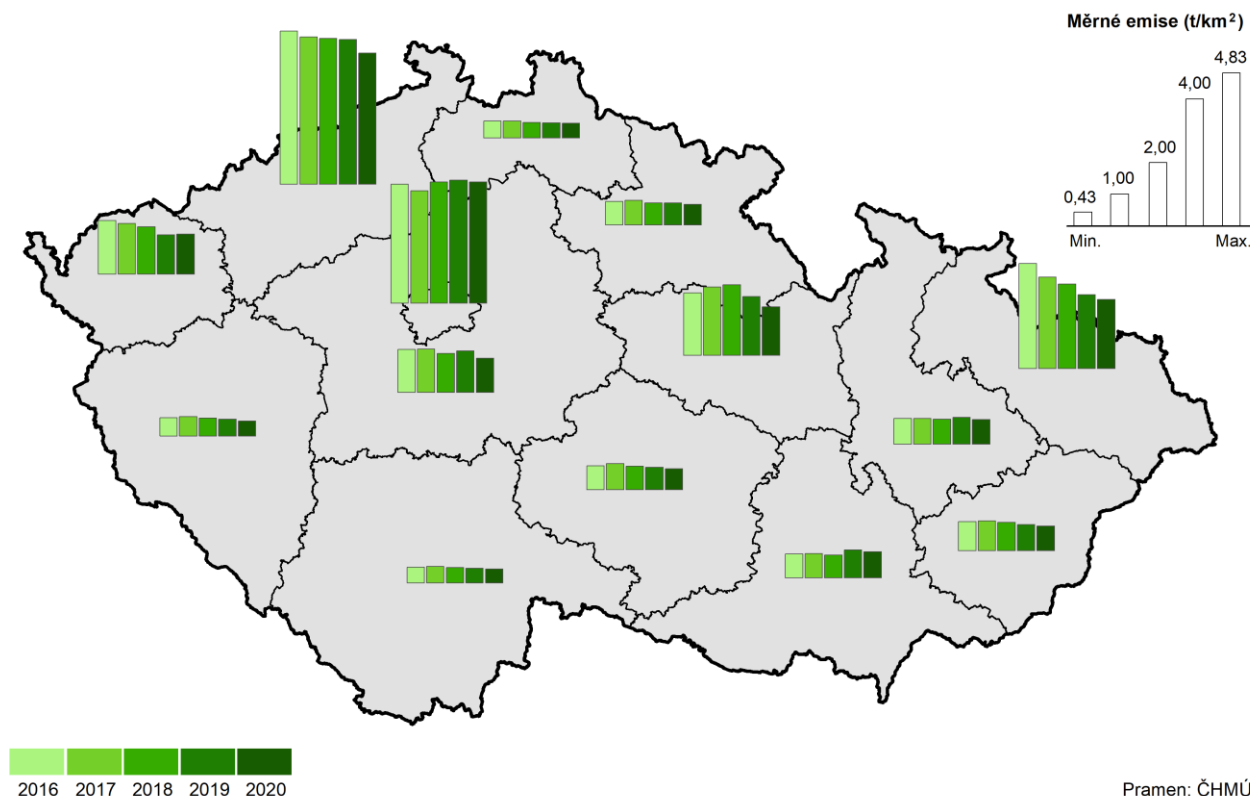

Emise

Kvalitu ovzduší v kraji ovlivňuje řada faktorů

Kvalita ovzduší v Moravskoslezském kraji je ve vysoké míře ovlivněna souhrnem několika faktorů, kterými jsou koncentrace velkého množství průmyslu a lokálních topenišť jak na české, tak na polské straně, hustá automobilová doprava, přeshraniční přesun znečištění, typ osídlení, morfologie terénu v Ostravské pánvi a současně její uzavřenost z jižní a západní strany, a v neposlední řadě také aktuální rozptylové podmínky. Nejzávažněji se tyto vlivy projevují ve střední a severovýchodní části kraje (Ostravsko, Karvinsko a Třinecko).

Emise oxidů dusíku (REZZO 1-3) v krajích v letech 2016 až 2020

Emise hlavních znečišťujících látek pomalu klesají

Měrné emise znečišťujících látek do ovzduší v Moravskoslezském kraji v období 2016 až 2020 celkově poklesly. Srovnáme-li zatím poslední známá data z roku 2020 s rokem 2019, pak můžeme hovořit o zlepšení stavu ovzduší, neboť v případě všech čtyř základních sledovaných polutantů došlo k poklesu. I přes tyto pozitivní zprávy však zůstává Moravskoslezský kraj v rámci ČR jedním z nejvíce postižených. To lze doložit vzájemným srovnáním krajských hodnot měrných emisí základních znečišťujících látek, které byly v Moravskoslezském kraji v případě měrných emisí oxidu uhelnatého nejvyšší, oxidu siřičitého druhé nejvyšší a tuhých látek a oxidů dusíku třetí nejvyšší. Hlavními zdroji znečištění byly (s různou mírou podílu na celku) stacionární zdroje znečištění REZZO 1–3. Mobilní zdroje REZZO 4 zůstávají dlouhodobě na stabilní úrovni.

Imisní situace se meziročně mírně zhoršila

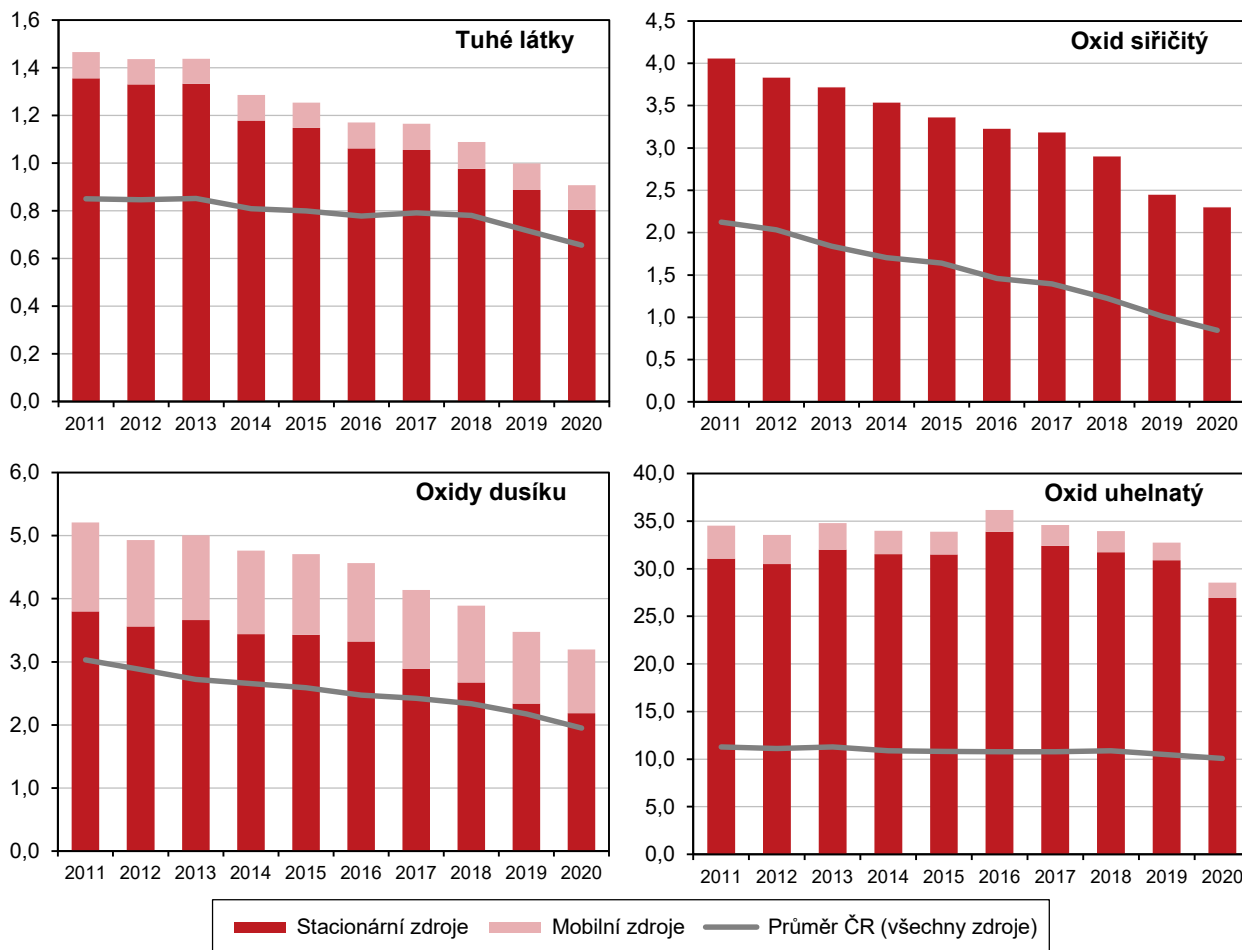
Rok 2021 byl z hlediska kvality ovzduší příznivý a koncentrace znečišťujících látek dosáhly druhých nejnižších hodnot (po roce 2020, kdy bylo zaznamenána historicky nejlepší kvalita ovzduší). Kvalita ovzduší v Moravskoslezském kraji byla z pohledu překračování imisních limitů stále nejhorší v celé ČR (v roce 2021 byla vyhlášena jediná smogová situace z důvodu vysokých koncentrací PM₁₀). Nejvyšším

koncentracím suspendovaných částic PM₁₀ a PM_{2,5} a přízemního ozonu jsou vystaveni lidé v aglomeraci Ostrava/Karviná/Frydek-Místek. V případě benzo(a)pyrenu se jedná obecně o všechny obyvatele Moravskoslezského kraje. Původci znečištění ovzduší v této aglomeraci jsou vysoká koncentrace průmyslové výroby, velká hustota zástavby s lokálním vytápěním pevnými palivy a zahuštěná dopravní infrastruktura na obou stranách česko-polské hranice.

Graf 4.7 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Moravskoslezském kraji

Pramen: ČHMÚ

t/km²

Odpady

V Moravskoslezském kraji bylo v roce 2020 vyprodukováno 4,5 mil. tun odpadů

V roce 2020 bylo v Moravskoslezském kraji vyprodukováno přibližně 4,5 mil. t odpadů, což představovalo 11,7 % veškeré produkce odpadů v ČR. Tímto podílem se kraj zařadil na čtvrté místo za krajem Středočeským, Prahou a Jihomoravským. Proti roku 2019 se jednalo o meziroční pokles o 346 tis. t odpadu, tj. o 7,2 %. Při přepočtu na jednoho obyvatele patřila Moravskoslezskému kraji pátá nejvyšší příčka mezi kraji, kdy na jednoho obyvatele kraje bylo vyprodukováno přes 3,7 t.

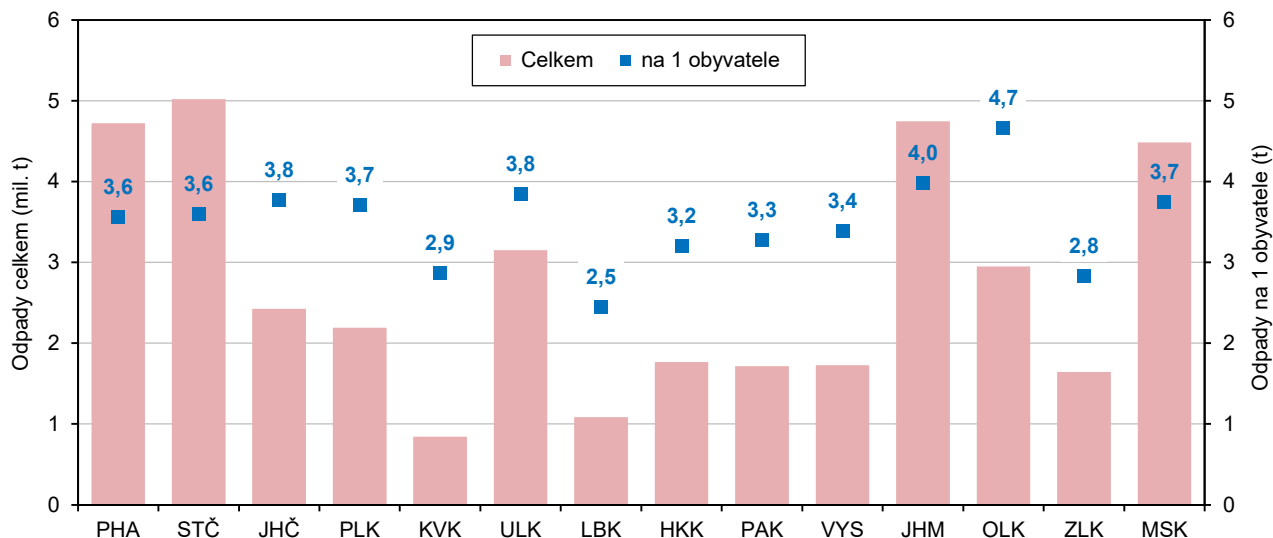
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele meziročně vzrostla

Vývojový trend produkce komunálního odpadu byl v posledních třech letech proměnlivý. Konkrétně v roce 2020 bylo vyprodukováno 620 tis. t odpadu (o 1,3 % více než v roce 2019), což v přepočtu na jednoho obyvatele činilo 518 kg za rok (proti roku 2019 nárůst o 9,0 kg). V porovnání s ostatními regiony to byla šestá nejvyšší hodnota převyšující republikový průměr o 12,0 kg na osobu za rok.

Graf 4.8 Produkce odpadů celkem podle krajů v roce 2020

Zdroj: ČSÚ

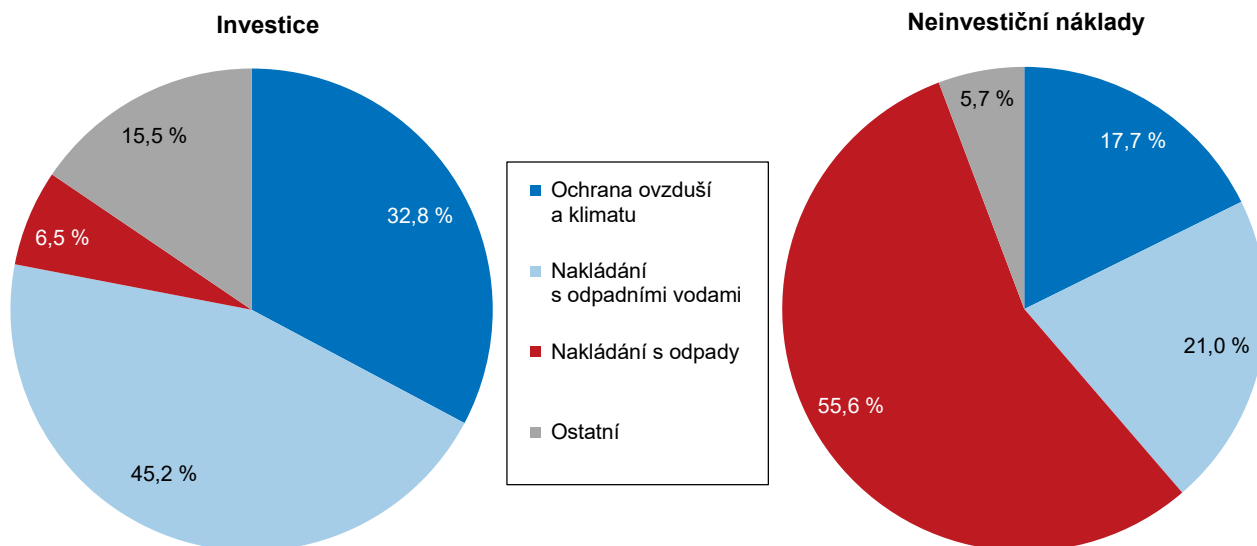
Výdaje na ochranu životního prostředí

Objem neinvestičních nákladů a investic na ochranu životního prostředí v roce 2021 dosáhl 12,5 mld. Kč

Celkové vklady do ochrany životního prostředí (hodnoceno podle sídla investora) dosáhly v roce 2021 částky v hodnotě 12,5 mld. Kč, což znamenalo meziroční růst o 1,4 mld. Kč (o 12,8 %). Ve všech letech hodnoceného období směřovala větší část těchto výdajů do oblasti neinvestiční. V roce 2021 šla do investic částka téměř 4,7 mld. Kč a neinvestiční náklady dosáhly hodnoty 7,9 mld. Kč, což odpovídalo 62,8 % z celkového objemu výdajů na životní prostředí.

Graf 4.9 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Moravskoslezském kraji v roce 2021

Zdroj: ČSÚ

Největší část investic na ochranu životního prostředí podle sídla investora v roce 2021 byla vynaložena do oblastí nakládání s odpadními vodami, ...

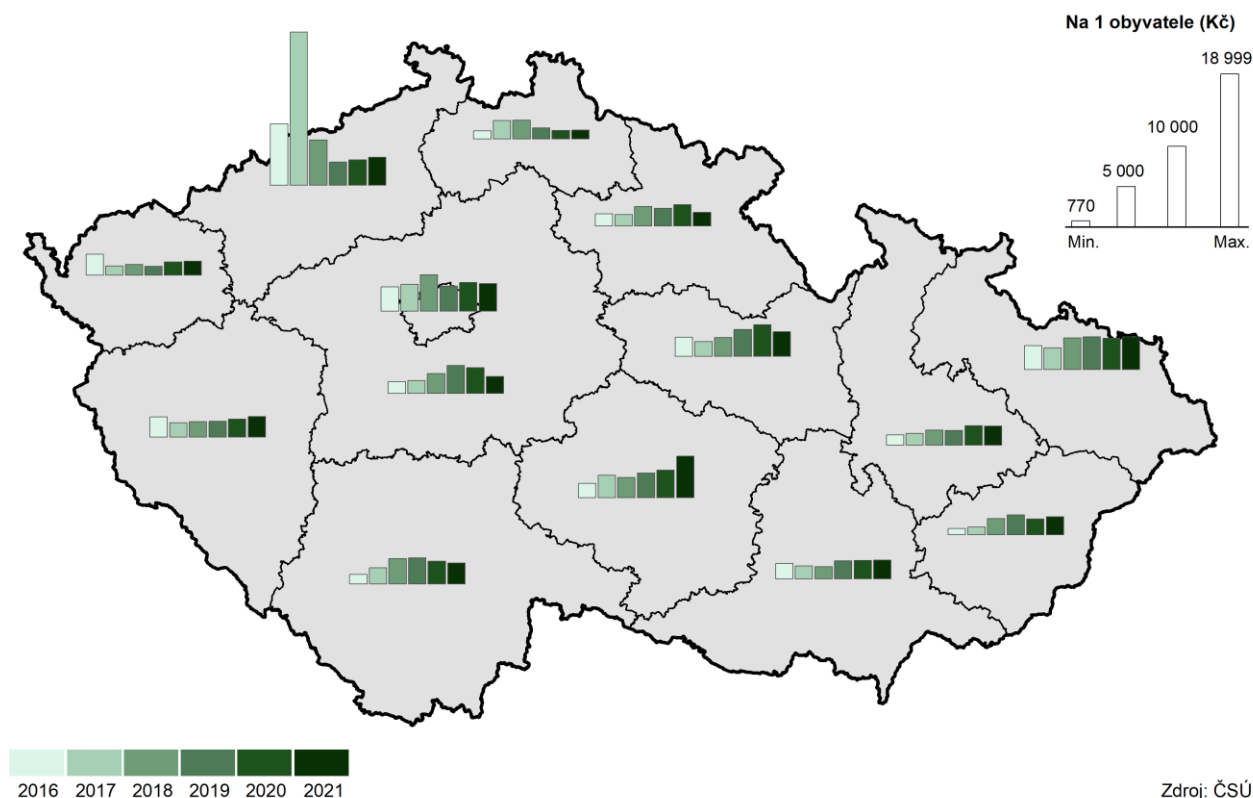
Celkový objem investičních výdajů dosáhl v roce 2021 v Moravskoslezském kraji 4,7 mld. Kč, což bylo meziročně o 164 mil. Kč více (nárůst o 3,6 %). Zatímco v předchozích letech nejvyšší podíl z celkového objemu investic zaujímaly investiční výdaje na ochranu ovzduší a klimatu, v roce 2021 to byly s podílem 45,2 % investice do nakládání s odpadními vodami. Ty meziročně vzrostly o 447 mil. Kč a celkově přesáhly 2,1 mld. Kč. S podílem 32,8 % byly druhými nejvyššími výdaje na ochranu

ovzduší a klimatu, které dosáhly více než 1,5 mld. Kč, proti roku 2020 byly nižší o 345 mil. Kč. Do oblasti nakládání s odpady bylo v roce 2021 investováno 301 mil. Kč (podíl 6,5 % z celkových investic), což představovalo o 129 mil. Kč méně než v roce předchozím. Investice do ochrany a sanace půdy, podzemních a povrchových vod v roce 2021 meziročně poklesly o 21,4 % a činily 88 mil. Kč. Ještě méně, pouze 4,8 mil. Kč, bylo investováno do ochrany biodiverzity (druhovému rozmanitosti) a krajiny.

... zatímco největší díl z neinvestičních nákladů tvořily výdaje spojené s nakládáním s odpady

Celkový objem neinvestičních nákladů činil v roce 2021 v Moravskoslezském kraji 7,9 mld. Kč, což bylo proti roku 2020 o 1,3 mld. Kč více (nárůst o 19,0 %). Největší část (4,4 mld. Kč, tj. podíl 55,6 %) z těchto nákladů tvořily výdaje spojené s nakládáním s odpady. Stejně tomu bylo i v letech předchozích, přičemž podíl této oblasti byl v některých letech ještě výraznější (přes 60 %). Rovněž pořadí na dalších místech bylo tradiční – téměř 21 % neinvestičních nákladů směřovalo do oblasti nakládání s odpadními vodami (1,7 mld. Kč) a dalších 17,7 % šlo na ochranu ovzduší a klimatu (1,4 mld. Kč). Nejnižší neinvestiční náklady směřovaly stejně jako v případě investičních výdajů do ochrany a sanace půdy, podzemních a povrchových vod (240 mil. Kč, podíl 3,0 %) a ochrany biodiverzity (druhovému rozmanitosti) a krajiny (82 mil. Kč, podíl 1,0 %). Meziroční nárůst neinvestičních nákladů se projevil ve všech zmiňovaných kategoriích.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2016 až 2021

Zdroj: ČSÚ

V roce 2021 bylo na území Moravskoslezského kraje proinvestováno na ochranu životního prostředí 4,8 mld. korun

Investice na ochranu životního prostředí vynaložené na území Moravskoslezského kraje dosáhly v roce 2021 částky 4,8 mld. Kč, tj. meziročně o 183 mil. Kč, o 3,9 % více. V přepočtu na 1 obyvatele činily tyto investice 4 095 Kč. Tato částka byla po Kraji Vysočina (5 138 Kč na 1 obyvatele) druhá nejvyšší a přesahovala o 1 288 Kč průměr za celé Česko (2 808 Kč na 1 obyvatele). Investice na 1 obyvatele v kraji bývají v posledních letech obecně vyšší než republikový průměr.

